

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1.70 кор.

За границею:

на цілий рік: зі щоденною
виплатою 7 доларів, або 12
рублів; з виплатою двічі
в тижні 5½ долара, або 10
рублів; з виплатою що субо-
ти 4½ долара, або 9 рублів.
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» при ул.
Оссолінських ч. II. (партер)
(фронт від ул. Тихої). Експеди-
ційна місцевість в Агенції
Соколовського в парку Гавс-
мана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє.—

Рекламації неопечатані є
вільні від порту. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісламі» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сст.
від стрічки.

Організація буковинських Русинів.

(Ковець).

„Отворив сі збори мужик, посадник
Кіцманя, п. Дм. Бажан а президию зборів
творили крім него: Георгій Лисан і Михай-
ло Яровий як заступники председателя, п.
Дм. Юрійчук, Николай Приц і В. Ростокский
як писарі. Самі мужики. На просьбу комі-
тету, який складаючись із 40 найчільні-
ших мужиків, скликав сю нараду, реферат
про причини і потреби мужицкої нашої ор-
ганізації виголосив відемаршалок краєвий
п. др. Ст. Смаль-Стоцкий.

„Сей реферат тревав півтора години,
однак тільки в ній живих думок було і
тільки захвату для нового діла, що зібрані
вислухали яго з найбільшою увагою і сей-
час по ній пішли довгим рядом промови
мужиків. Др. Стоцкий вияснив всесторонню
дотеперішню історію, задачі і доконечну
потребу мужицкої організації, звертаючи
тут увагу на нові закони (в справі виборів
громадских соймових, до державної ради
і т. д.), в яких держава, край і громада
вимагає від кожного свого розуму, — при-
гадуючи, що нашу мужицку полі-
тику*) (бо иншою она у нас не може
бути) повинні вести передовсім мужики, че-
рез що виявить ся найкрасше вся сила на-
ша і національна руска політика на Буко-
вині стане на найпевнішій підставі. Орга-
нізація мужицка має при тім виховувати
політично і навчати селян, законами тепер
уже приневолених до політичного життя, она
має відтак обняти не лише саму політику,
але все життя мужицке (господарство на-
родне, гігієна і т. д.), бо і се посередно

вяже ся з національною полі-
тикою; а остаточно задачею її буде та-
кож все стояти на сторожі публичної мора-
лі в громадскім нашім житю!

Відтак промовляли: п. Мороз, старень-
кий господар з Крещатика; Дмитро Грешук,
господар і купець з Садагури; посол Ни-
колай Спинул, якому відповідав председа-
тель зборів Дм. Бажан; Евген Жуковский,
директор рільничої школи в Кіцмані; Іля
Меленка, начальник громади з Рогізни, Ге-
оргій Лисан, господар з Вашківців, Василь
Ростокский, господар з Кіцманя, др. Марон
Кордуба, проф. гімназії в Чернівцях, проф.
П. Клим з Чернівців, господар Шпитко з
Чорнобузів, госп. Кость Майданський з Ро-
гізни і другі. Всі радісно витали се нове,
велике діло а хоч між бесідниками були
члени «поступової» і «радикальної» партії,
ніхто в промові своїй не станув проти сеї
організації мужиків. Певно, і тут найшлося
можє 5-ох невдоволених, однак голосно ні-
хто з тим не виступив на зборах.

Ся нарада се лиш початок заходів в
справі витвореня у нас мужицкої організації.
По ній має відбутись ще одно, але вже
величаве всенародне віче. Поки що в неді-
лю зібрались в «Народнім Домі» крім 40
комітетових мужиків, лиш начальники гро-
мадскі, голови читалень, кас і Січий з все-
го нашого краю. З інтелігенції запрошено
на сі збори тільки послів руских до сойму
і до парламенту, краєвого інсп. шкільного
п. О. Поповича як голову всенародного то-
варства «Руска Бесіда» і д-ра Когути як
голову нашої економічної організації для
народу. Поза тим вільно було кождому за-
прошеному взяти з собою кількох довірен-
них людей і тому були на сій нараді і дру-
гі ще інтелігенти та селяни.

На нараді сій ухвалено по переводеню
дискусії всіма голосами таку резолюцію:

«Зібрані дня 22-го серпня 1909 в «На-
роднім Домі» в Чернівцях рускі хлібороби,
а то начальники громадскі або їх заступни-
ки, начальники кас, або їх заступники, стар-
шина читалень і Січий всі враз з довірен-
ними своїми людьми узнають односторонно
доконечну потребу кріпкої організації ру-
ско-українських мужиків на Буковині для
успішної оборони і розширення прав і для
утримання єдності і згоди руского народу
на Буковині в політичнім товаристві „Руска
Рада“; пристають зараз в члени того това-
риства, обовязують ся на потреби товари-
ства «Руска Рада» в Чернівцях платити
річної вкладки найменше 1 К, обовязують
ся також приєднати як найскорше і як най-
більше руских хліборобів в члени того то-
варства, аби в тім товаристві згуртувати
для щирої згідливої успішної культурної
праці народної усіх руских хліборобів Бу-
ковини. Загрозом висказують зібрані повну
надію, що наші послі і вся щиро народна
українсько-руська інтелігенція в добре зро-
зумілім інтересі народнім підобре всіми си-
лами сі заходи руских хліборобів до утри-
мання єдності і згоди серед руского народу
на Буковині.

«Зібрані ухвалюють, як найскорше
скликати загальні збори тов. „Руска Рада“
в Чернівцях, причім кладуть як найбільшу
вагу на те, аби на сих зборах явили ся ти-
сячі членів і таким числом доказали силу
нашої мужицкої організації.

«Зібрані обовязують ся скликувати зараз
всюди згідно поступаючи в кождій громаді
віча хліборобів, пояснювати на тих вічах
ціль нашої організації, заохочувати усіх
хліборобів до вступу в члени тов. „Руска

Гене́за поетичних творів

Маркіяна Шашкевича.

Студія

Кирила Студинського.

(Дальше).

Брати пускають ся в погоню за сестрою,
доганяють її з Ляшком і докоряють їй:

Що ти сестро зробила?
Нашу матер зпечалила!
Вона тебе проклинає,
Сама з туги умирає.
Ой веліла тобі мати
Недовірка покидати;
Ми тебе к собі приймаєм
А Ляшка твого зрубаєм!
От тут Галя не зтямлялась;
Мов із мосту провалилась,
Пала к землі як листочок,
Тільки чути голосочок:
„Що хочете, ви робіте
Тільки Ляшка не рубіте“.
Братя Галю не слухали,
Срібло, злото все побрали —
І Ляшенька зарубали¹⁾.

Поміж віршом Шашкевича «Погоня» а сею
народною пісню бачимо попри схожість са-
мого мотиву деякі різниці. А бачимо сі різниці
не лише в особах, але також в завязку самої
акції. Татарин в поезії Шашкевича уводять дів-

чину силою, Галя в народній пісні йде з власної
волі за Ляшком. Рівнож бачимо в поезії Шашке-
вича дві катастрофи. Тут умирає дівчина з руки
Татарина а Татарин гине від меча брата уведеної
дівчини. В пісні, яку ми навели, добачаємо
лише одну катастрофу: смерть Ляшка.

Другий, подібний мотив стрічаємо в виданю
народних пісень Максимовича з р. 1834. п. з.
„Пісня о Богданкѣ“, під яким видавець розумів
гетьмана Богдана Ружного, що вславив ся своїми
походами на Крим 1675. року.

Сей варіант звучить:

Ой, Богдане, Богдане, Запорозський гетьмане!
Да чомуж в чорнім ходиш, да в чорнім аксамиті?
Гей булиж в мене гості, да гості
[Татарове,
Одну ніч почовали: стару неньку зарубали, а
[миленьку собі взяли.
Гей, сідлай, хлопче, коня, коня
[вороного
Татар швидко доганяти, миленькую
[одбивати!
Гей, у чистім полі, там Татари ночують і вечеру
[готують.
Татарин по табору ходить, миленьку за ручку
[водять.
Гей, одсунь ся миленька, нехай забю Татаренка.
Чи забеш, чи не забеш, тільки мене з ума зведеш!
Чи влучиш, чи не влучиш, тільки мішкавя роз-
[лучиш.

Ой, сідлай, милий, коня, тиж не мій, я не твоя!
Гей, коли жива буду, то я тебе не забуду²⁾.

В отсій пісні і в поезії Шашкевича бачимо
повну згоду в особах. Натомість в закінченю за-

мічаємо знов різницю. В пісні нема ніякої ка-
тастрофи. Мимо сих різниць, які заходять між
віршом Шашкевича а обома варіантами народ-
ної пісні, саме споріднене тем вказує, що ся на-
родна пісня мусіла послужити субстратом для
укладу «Погоні». Годі однак не признати артизму
композиції Шашкевича. Козацьке завзяте, яке
малює нам Шашкевич, переведене знаменито.
Від повзятя мести аж до катастрофи воно не
слабне ані на хвилю. Се завзяте степенує ще
більше в очах читача сам опис погоні. Тут сто-
їть «Погоня» висше від «Побѣга Малороссіянки»
і пісні про Богдана Ружного, де описів сих не
достає³⁾.

Наївним назвав би я в пісні про Богданка
спокійний зазив козака Богдана:

Гей, одсунь ся, миленька, нехай убю Татаренка!..,
хоть високо артистичними є в сій пісні слова
уведеної дівчини, яка може й обезславнена, го-
дить ся зі своєю долею і взиває козака, щоби
сідлав коня: «тиж не мій, я не твоя», хоть рів-
ночасно відзиває ся в неї давна любов до коза-
ка: „Гей, коли жива буду, то я тебе не забуду!“

Хоть я вясше завважав, що частина про-
мови козака до коня в „Погоні“ Шашкевича
виказує вплив чеської, народної пісні, то годі
забувати, що такі розмови з конем не менше
часто приходять також в наших народних
піснях⁴⁾.

Ми бачимо також в «Погоні» Шашкевича,
що козак не лишає убитої сестри і не хоронить
її на місці убиства, але везе її до дому, копає
для неї гріб в садочку, садить на могилі руту а
в головах зелену калину. Любов до рідної землі,

Рада, збирати членські вкладки і враз із списками членів висилати до тимчасового комітету, який рішає про прийняття членів.

»Для підготовки заг. зборів ухвалюють зібрані вибрати комітет із 10 членів з 4 заступниками.

»До сего комітету вибрано відтак: віце-маршалка кравого д-ра Стоцкого, Дм. Бажана, Георгія Лисика, Дм. Юсичука, Ілю Меленку, д-ра Л. Когуга, Ів. Мельниченка, Езг. Карлинчуна, Михайла Ярового і Мет. Огородника як членів, — а Ів. Михальчука, Николая Пріца, Ілаша Кіцула і Дм. Грищука як заступників.

»На конець відчитано ще телеграму від п. Николая Василька, яка надійшла на руки д-ра Стоцкого: Зміст її такий:

»Ніякий нарід не опирає ся так сильно і майже виключно на мужиках, як наш руский нарід. — Тому воля руских мужиків є найліпшим провідником в рускій політиці**. — Для мене і для Тебе ся воля — все була сьвята. Сподіваю ся сего і бажаю, щоб він нинішнього дня все і всюди воля наших мужиків рішала у всіх справах нашого громадянського життя. — Так се розуміючи, вітаю сердечним привітом всіх зібраних на нинішній нараді. — **Николай Василько.**

По замкненню наради, зібрані на пам'ятку сего радісного дня і на спомин про него відфотографувались спільно на подвір'ю »Народного Дому.

*) На наш погляд наша політика є і повинна бути демократична, але обнімати не лише одну верству народу, хоч она є найчисленніша, іменно мужиків, але всі народні верстви, отже й інтелігентні верстви: духовенство, сьвітську інтелігенцію, робітничу верству ітд.; повинна отже бути народною. — *Ред. Русл.*

**) Як небудь високо цінимо політичний талант п. Н. Василька, одначе думаємо, що при всій пошані для мужицької верстви годі признати, щоб мужики могли бути найліпшими провідниками в політиці. Політика є велика і трудна наука! Нехай отже інтелігентні сьвідомі і спосібні провідники держать керму політиці, а засягають все у народі поради, вислухують его поглядів і старають ся опирати ся на нім у своїх змаганнях. — *Ред. Руслана.*

Другий конгрес уніоністів в Велеграді.

(Дальше).

Понеділок 2. серпня.

Від 5. год. до 8. відправляли сьвященники літургії. По сніданю о 8. год. зачали ся наради комісії західної; ся комісія мала вже наради

в якій після смерті лекше лежати, чим в чужій, бачимо також в народних піснях. Для приміру наведемо одну. Молодий козак

...поїхав в Московщину,
Да там і загинув.
Свою милу Україну
На віки покинув.

Казав собі насипати
Високу могилу,
Казав собі посадити
В головах калину.

Будуть пташки прилітати
Калиноньку їсти,
Будуть мені приносити
Од родоньку вісти⁵⁾.

(Дальше буде).

¹⁾ Максимовичъ: „Малоросійскія пѣсни“. Москва 1827. Стр. 121—3. в пісні п. з. »Побѣгъ Малоросійки«.

²⁾ Максимовичъ: „Украинскія народныя пѣсни“. Москва 1834. стр. 77.

³⁾ Годі не завважати спеціально в описі погові Шашкевича спорідненя з впливом.

⁴⁾ Wasław z Oleska: Pieśni polskie i ruskie... Стр. 216, 234, 284.

⁵⁾ Максимовичъ: „Малорос. пѣсни“ з р. 1827. стр. 4.

попереднього дня рано, а також слідуєчого дня. Але я подам цілий хід для цілости при сім дні. В неділю в комісії західній промовляв насамперед о. Пальмієрі про те, якої методи успішно уживати в полемічній теології, іменно середників лагідних і гідних християнства. Православних судити треба з їх точки погляду. В речах, що нас ділять, треба розрізняти між головними а другорядними. Нині є у нас много упереджень. Сьвященника з бородою уважає ся зараз розкольник. Церква католицка є загальна без ріжниць язика і шитомих обичаїв. Обряд латинський і грецький мають ту с-му вартість. На заході був погляд, що обряд латинський є аристократичний, а грецький демократичний. Церква уважає оба обряди рівнорядними. Сих виводів вислухано з великим занятям і вдячностю.

По нім промовляв доповнюючи о. Франко в Риму, а відтак забрав слово Митрополит Шептицький. Треба розрізнити богословіє догматичне від пасторального. В другім треба бути до крайности зглядним, в першім ні. Треба вказувати на слабій підклад розділу церкви східної від західної. Дальше — треба робити ріжницю між наукою старої східної церкви а пізніших богословів, а виступаючи проти них не виступати проти церкви східної яко такої, але проти блудів, що часом до них закрадають ся. Анї папи римські анї ми не хочемо перетягати православних, а хочемо тільки взагалі довести до єдності. Поле до праці широке, але треба его глибоко зорати. Позаяк східна церква від 16. ст. не зробила кроку на перед, проте треба черпати з жерел старших, головно з грецької патрології, котра є сбилна обом церквам. Ще раз промовив п. Пальмієрі вказуючи, що східна церква від початку розколу не мала жадного синоду загального, взагалі жадного кроку на перед не зробила, але від віри не відпала, бо не прийняла жадної нової науки. Др. Basilius Succiu знає добре теологічну літературу католицку і православну. Треба робити ріжницю між наукою церкви яко такою, а опінією богословів. Багато з тих річей, що нас ділять, є тільки окремими поглядами. Хотячи пізнати науку церкви східної, треба звернути ся до старинности. Многі мало думають, коротко видять, а здає ся їм, що ті, що инакше думають, або видять, є гірші. Кождому отже треба лишати свободу навіть у відмінних гадках, лише провідна догма повинна остати непарушена. Jugie додає, щоб розколи в самій східній церкві не брати за доктринальні, бо бракує їм magisterium doctrinale. Gratieux подає гадку, щоб з иншої точки дивити ся на схід, ніж се звичайно діє ся. Звичайно у нас точка погляду на схід є метафізика, а там проф. Хомяков шукав підстави догми в моралі.

По тих виводах повних здорового зерна перервано наради комісії по понеділка. На дневнім порядку поставив о. Пальмієрі справи нашої церкви в Галичині і поручив д-ру Дорожинському виступити з відповідним рефератом. Др. Дорожинський замитив відразу, що не буде міг нічого приємного піднести, але ся точка відпасти не могла. Понеділкеве засіданє комісії зачало ся отже рефератом д-ра Дорожинського, котрий не міг инакше звучати, як про кривди нашої церкви і обряду в Галичині.

Короткий та ясний сей реферат виголосив бесідник зазначуючи, що ne repoveatur vulnere, не хоче наводити незлічмих примірів переслідуваня і ігнорованя нашого обряду і церкви латинським клиром у нас і в Америці від року ще 1495. до нині. Др. Шуба порушив справу переходів на инший обряд, іменно, що по стороні латинській не заховує ся приписів, або їх по свому інтерпретує ся, а ніколи не оглядає ся на iusta causa. О. Пальмієрі звертав увагу, що сих всіх річей не можна приписати церкві латинській, тільки поодиноким особам. Митрополит Шептицький вазначив, що вправді такі річі є виною поодиноких осіб а не римської церкви яко такої, однак треба числити ся, бо такі приміри відстрашують схід від спілки з заходом, а відтак візвав до поставленя конкретної резолюції. Щоби дати рефератови досить часу та щоби почули правдивий настрій ті, що раді знати правду, коли ніхто не мав готової резолюції, сформулював о. Меренків на борзі таку пропозицію: propter permitta innumerabilia exempla systematicae ignorantiae, imo, oppres-

sionis ecclesiae graeco-catholicae ex parte cleri latini non sine scitu, ut videtur, romani magistratus excepto Summo Pontifice conventus recurrit ad Curiam Romanam, ut ipsa sua auctoritate avertere studeat istam ignominiam caritatis christimae, qualis est malevola haec praxis. Проти виразу systematica oppressio і ex parte cleri latini виступив знов о. Пальмієрі, а Матриполит яко предсідатель відкинув а limine его очевидно за остру пропозицію числячи ся з силами і ситуацією, а тимчасом др. Дорожинський яко референт вистилізував ту саму пропозицію в лагіднійшій тоні, котра й зістала тим лекше прийнята. Меньше більше звучала она: conventus exprimit desiderium, ut removeantur exempla defectus favoris unius ritus catholici ad alterum ex parte quarumdam personarum.

(Дальше буде).

Політичний огляд.

Заграниця.

Не підлягає найменшому сумнівови, що (мимо урядових заперечень і строгої цензури) Іспанці розпочали вже заціпні кроки супроти Кабилів. Розпочали они їх з табору коло Рестінгі, що находит ся під охороною фльоти. Головною причиною походу в сторону Сольо ель Арба, сім кілометрів від Рестінгі в дорозі до Селюану є те, що є там подостатком води, якої найбільше хибувало Іспанцям. Війском доводить генерал Агеріля. Як заявив іспанський міністер заграничних справ, сей похід має на цілі забезпечити Іспанцям деякі становища і в сей спосіб улекшати дальшу воєнну акцію. Міжтим старають ся Мароканці укріпити свої оборонні становища, особливо коло Надору. Іспанці ужили недавно своєрідного воєнного підступу. Прогнавши з одної хати на узгір'ю гори Гуругу кількох Мароканців наглим нападом, полишили там велику скриню з динамітом, а самі цофнади ся. Мароканці вернули назад до хати і відчинили скриню думаючи, що її через недогляд забули Іспанці. Се споводувало сильний вибух, який повбивав та поранив багато Мароканців. Тих, що остали при життю, вистріляли до ноги Іспанці, які були недалеко зачали ся. Мимо сего вигляди Іспанців на успіх є дуже малі, бо Кабилі одержують все підмогу з внутра краю.

Туреччина відступила від свого попереднього заміру і дала остаточно відповідь на збірну ноту опікунчих держав, вручивши її італійському послови. Порта впевняє, що она не мала воєнних замірів і дала тепер якраз докази свого мирного успосібленя. Одначе від Греції мусіла она жадати виясненя, позаяк Греція впливала на кретийські події. Хоч обі відповіді грецького правительства не відповідають вповні жаданям Порти, то мимо сего она узнала їх вдоволяючими, бо Греція запевнила, що не буде вже мішати ся до кретийських справ. Порта дякує державам за полагоженє справи з хоругвою і стверджує, що вислід сей улекшить полагоженє трудностей, через які нарушено суверенні права Туреччини. В сій справі Македонії заявила Туреччина, що позаяк через конституцію стали злишними реформи, предвиджені Берлінським конгресом, мусить она домагати ся в незалежности від Греції виконуваня условій договору з 1897 р. В справі турецької ноти відбула ся нарада послів опікунчих держав. Велике значінє має ся обставина, що сю ноту вручила турецька рада міністрів не лише опікунчим державам, але взагалі всім великим європейским державам. Є се доказом недовіря і сумніву що до безсторонности опікунчих держав, а заразом укритий відзив до обох здалека доси стоячих держав, Німеччини і Австро-Угорщини, на яких поміч надів ся Порта бодай в македонській справі. Є се виразною ознакою, що Порта зовсім стратила надію на відзисканє Крети.

З альбанської і арабської видівні надходять дещо відраднійші вісти. Джавід-баша займає ся острілюванем укріплених альбанських становищ коло Інек і старає ся зловити провідників ворохобні. Він має надію завести лад протягом кількох днів. — В арабській провінції Ємен положенє поправило ся; повстанців, які напали на війско, прогнано з великими стратами.

Просимо відховити перегляду.

Новинки.

— **Календар.** Ві второк: руско-кат.: Фльора і Лавра; римо-кат.: Раймунда. — В середу: руско кат.: Андрея; римо-кат.: Егідія.

— **3 Рудеччини.** Вчорашньої неділі посвячувано в Новосітках гостинних прапор тамешного „Сокола“. На се свято приїхали о. Кульчицький з Бошанець, о. Кульчицький з Підгайчик, о. Петрик з Комарна, кількох академиків з околиці, відпоручник львівського „Сокола“ д. Г., прибуло по кількадесять Соколів з Вистович, Хлопчиць і Загір'я під проводом своїх голів і начальників, а з сусідніх сіл, де нема „Соколів“, як Підгайчики, Колбазвичі, Долобіт і ин., зібрало ся багато селян, щоби придивити ся сему невіданому ще в тих сторонах сокільському торжеству. По службі Божій, підчас якої місцеві Соколи і Сокілки творили в церкві шпалар, духовенство з місцевим парохом і деканом о. Антілем Ковальським по сьвятити воду, а потім по другій стороні церковного цвинтаря відбуло ся посвячене прапора, вбиване пам'яткових цвячків і передане прапора „Соколови“. Місцеві Соколи і Сокілки в числі коло 80, уставлені в дворяд, творили один бік квадрату, а Соколи і Сокілки в сусідніх сіл уставили ся по боках. Поза шпаларами стояли тисячі народа. Коли о. декан Ковальський підніе прапор зі стола, музика заграла сокільський марш а потім Соколи відсвистали одну строфу того маршу. З прапором в руці станув о. декан перед стягом новосітських Соколів і ввнесли та горничими словами поручив їх опіці сей скарб, яким є прапор у Соколів. Потім відібрав приречене від хорунжого, а вкінці від цілого стягу. Настрій хвилі був такий торжественний, що многим виддам блискли слези в очах а на лицах всіх малювалась неописана радість. По сих церемоніях гості зібрали ся під домом „Сокола“ і Читальні „Просвіти“, а перед ними передефілювали всі Соколи і Сокілки з прапором при музиці і звуках сурми. Вкінці занесено прапор з всіма почестями до церкви, гості удали ся на обід, а потім відбувала ся на толоці забава при музиці. Загальне одушевлене того дня в Новосітках гостинних не остане без добрих наслідків, бо сусідні Соколи вже ладають ся і собі спранити прапори, а по тих селах, де нема ще „Соколів“, валожать сі товариства. Головну заслугу того свята належить признати Вп. о. деканови Ковальському і інструкторови місцевого хору п. М. Бідакови. Також Вп. Добродійка Деканова, Чешка р. дом, розуміючи вагу Сокільства для народа, знаючи, що „Ческий варіт до Сокіл“, словом і чином причинила ся до розбудження сокільської ідеї в парохії свого мужа. Глибока подяка належить ся також патрістичному духовенству з сьвіта, що причинило ся до звеличення сего свята, а Вп. о. Петрикови за гарну і патрістичну проповідь перед посвяченням прапора. Делегат зі Львова сам собі не дякує, бо вдоволенний вже тим, що его слова заохоти, посліані перед двома тижнями підчас першого его побуту в Новосітках, так красно прийняли ся. В суботу і неділю делегат учив ще місцевих Соколів вправ топірцями і був би не менше вдоволенний, если би вдало ся довести до виступу Соколів з Рудеччини з вправами топірцями на стрийській злеті дня 19. вересня.

— **Вписи до шкіл.** Нині розпочали ся вписи молодіжці до шкіл у Львові. Заройло ся проте у місті від дїтвори і умундурованих учеників, що вернули з вакацій.

— **Пос. Романчук** скликав на нині (понеділок) членів р.-укр. клубу на нараду в „Рус Бесїді“ у Львові.

— **Розширене двірця залізничного на Підзамчу** Станція Львів-Підзамче на лінії Львів-Підволочиска буде значно розширена. В тій цілі на схід від станції буде збудований передній дворець довготи 1 1/2 км, в котрім буде містити ся 12 нових шляхів, рампа до ладованя і просторе місце на масове поміщення тозарів. З тої причини буде перебудованай доїзд з ул. Купільної разом з прилежними частями улиці, а більше менше по середині нового передного двірця в заміну за пераложене уриваня громадської дороги зі Львова на Знесїне, буде збудований залізничний міст до переїзду. Як довідуюмо ся, проєкт той вже рішучо прийнято. Кошти будови будуть вносити 2 1/2 мільона корон. Викупно ґрунтів і розписане конкурсу на будову послїдує небавком.

— **3 села Александрівка,** брідлавського повіта, (на рос. Поділю) пишуть до „Ради“: Ще кілька років тому в нашому селі засновано заходами кількох свідомих людей досить гарну бібліотеку, завдяки головним чином запомозі київського товариства грамотности. В читальню бібліотеки надсилають майже всі павленківські виданя та багато українських книжок. Уміло підбрані книжки зробили за короткий час, своє діло і наші селяни з великою охотою читали книжки на рідній мові. Але через якийсь час прийшло бі-

бліотечку закрити і більшість книжок розійшлась по руках олександрівців. Сьвіжих книжок не прибуває. Російські газети теж з закритем бібліотеки перестали надходити в наше село. Передплачують селяни тільки „Раду“ в двох примірниках. З неї тільки й знають селяни, що діє ся на сьвіті. Неврожай останних років заставили наших селян, принайменше заможніших, брати приклад з сусідніх фабричних та панських хазяйств, як підгноювати землю, щоб красше родила. Отсе торік, тутешній заможний селянин Гнат Рознюк виписав на пробу з Києва, по чайсьї пораді, 30 пудів томасшлака. Прислав він ним з десятину пару і сего року в него вийшов дуже гарний врожай ішениці та жита на тій десятині. Солома як очерет, зерно добірне, тяжке. Сусіднаж смужка, не присипана тим томасшлаком, дала врожай поганенький. Тепер Рознюк збирає ся виписати ще пудів 100 томасшлаку.

— **Холера під Краковом.** Одна з краківських часописей доносить, що в Вадовицях помер вчора Давид Тішґрунд на холеру. Померший мав 51 літ а 11 дїтей. Заряджено безпробовно всякі середники обережности. Рідню Тішґрунда приміщено в холеричних бараках; дїм запечатано і поставлено сторожу. Військова залога не відійшла на манерви. Гімназія буде отверта пізнійше.

Поетичний кутик.

З поезій селянина Якова Доленка.
Усяк має собі щастя,
Усяк долю має,
Тільки де її шукати,
Рідко хто вгадає.

Інший ходить поза морем
Там умре й загине,
А щасливу свою долю
На сім боці кине.

Ячмінь.
Уже ниви поорані,
Увесь хліб пожатий,
Тільки оставсь у долині
Ячмінь зимувати.

Нахилив своє колося
До землі низенько
І сумує під туманом
Як діти без неньки.

Гвоздики.
На капустяних грядках
Під тинком низеньким,
Розцвілись як зірочки
Гвоздики жовтенькі.

Против сонечка стоять,
Головками мають,
І як діточки жаві
В очі зглядають.

„Ра а“.

Олівістки.
— **3 Самбірщини.** Взиваємо академиків самбірського повіта на другі довірочні збори, в справі наради над переведенем дальших люстрацій читальень в повіті; збори відбудуть ся дня 2. вересня о год. 12. пол. в салі „Бесїди“. — За комітет: *Олекса Ріпецький*, ст. прав., *Теофіл Гордінський*, ст. теол. *Іван Федак*, ст. прав.

— **Із Станиславова.** „Українська Молодіж“ в Станиславові устроює ві второк дня 7. вересня в комнатах тов-а „Руска Бесїди“ в Станиславові ул. Голуховського ч. 2 (партер) вечерницю з танцями. Початок о годині 8. вечером.

— **3 Бережан.** Укр. бережанська академічна молодіж уряджує в неділю д. 5. вересня в салі „Надії“ в Бережанах великі вечерницї сполучені із аматорською виставою: „Миротворці“ Б. Грінченка і „Ювілей“ А. Чехова. Початок точно о год. 8. вечером. Вступ лише за запрошеннями. Хтоб не дістав запрошеня, зволить ласкаво зголосити ся до т. Ф. Кожовского ст. пр., Бережани, Жигмонтівська 12.

— **Вписи до Висшого Музичного інститута,** товариства ім. М. Лисенка у Львові розпочинають ся дня 31. с. м. між год. 11-ою а 1-ою перед полуднем і між 4-ою а 6-ою по полудни в комнатах Інститута, Народний Дім (улиця Театральна II-ий поверх. Наука затче ся 3 ого вересня. Научні предмети є: Музична теорія, наука гармонії, теорія музики, наука сольового і хорального співу, гри на фортеп'яні і гри на оркестральних інструментах. Нововступаючі елви платять вписового 4 кор. Річна оплата, яку мож сплачувати і місячними ратами, вносять: За науку сольового співу в I. і II. році 150 корон, в III. і IV. році 200 К, в V. році 250 К. — За науку хорального співу річно 20 корон. — За науку гри на фортеп'яні в I. році 90 К, в II. р. 100 К, в III. р. 120 К, в IV. р. 140 К, в V. р. 170 К, в VI. р. 200 К, в VII. р. 240 К, в VIII. р. 280 К. — За науку гри на скрипцях в I. і II. р. 80 К, в III. р. 100 К, в IV. р. 120 К, в V. р. 150 К, в VI. р. 180 К, в VII. році 210 корон. — В Інституті учать виключно іспитовані професори з державними учит. кваліфікаціями на середні школи.

Наука, штука і література.

— **Нова книжка.** У Львові вийшла книжка Стефан Ковалів „Похресник“ і ин. оповіданя; всього уміщено 16 оповідань. Книжка вийшла як ч. 117 серії I. „Українсько-руської видавничої спілки“. Збіркою писань Ковальова почала кілька літ тому своє видавництво львівська „Видавничка Спілка“, — его оповіданнями перервала она тепер свій довгий сон. Сам Ковалів як письменник, цікавий тим, що має „свій сьвіт“ бориславський і ті оповідання его разом з бориславськими оповіданнями Франка будуть колись певно досить цікавими документами для людини, яка захоче пізнати історію сего sui generis пекла в Галичині.

3 прогульки в гори.

(Дальше).

Рафайлова, 8/8. 1909.

З Ялу ми вийшли дуже пізно, бо мраки вкривали всі доокресні верхи і годі було пускати ся в дорогу на непевне. До перва коли в розпостертих над нами хмарах показала ся то одна то друга прогалина, через яку видно було кусничо синього неба, ми пустили ся гостинцем гори Лимницею, а відтак вийшли в долину потоку Бистрий. Чим вище ми здіймали ся, тим лучше бачили розпростерте за нами пасмо Бішадів і Горганів з їх неупорядкованою лісовою господаркою, яка знаменито піддержує годівлю всяких хижаків з медведями, рисями, вовками і вірлами. Під самим вершком Сивулі (1818 м.) ми натрапили на колибу поставлену на краю кошари, в якій в горах ночують віщі. В колибі ми найшли на землі кусник ленти з жіночої коси та не цілком ще зівялий цвіт. Однак брак недостачи кітла і других посудин потрібних до виробу бундза вказувала, що даремно було би ожидати повороту мешканців колиби, бо ті вже опустили своє мешканє і або вернули домів, або перенесли ся на другу, лучшу чим Сивульська, полонину. Підчас обїду ми дивили ся на далекі гори, яких пасма і верхи крили ся в мрачно-синій віддали і викликували вражїне, немовби они спливали ся в одно з окружаючим їх воздухом. Контури верхів ставали з часом чим раз невідірванійші. Воздух далеких просторів ставав ся чим раз каламутнійший і менше прозорий, аж в кінці темні, кобальдові тіні унали на гори і посували ся скоро до нас. Ставало чим раз виднійше, що коротке панованє сонця кінчить ся і що на нас наступають чорні, зловіщі хмари. Глухий, неустаючий, одностайний гуркіт на вершці Сивулі звернув нашу увагу в ту сторону. По північно-західній збочи гори недалеко від нас котила ся в гору темно-сіва хмара. Кожда єї частина описувала сама для себе колорий рух в напрямі вершка, а величезні, мрачні клуби перевалювали ся оден через одного і з безвастаням гуркотом, пригадуючим гуркіт тяжкого воза з порожними бочками або з деревляними скринями, виточували ся на вершок. Невзначїне се явище було так цікаве, що весь досить довгий час его вєтвованя ми нерухомо стояли вдивлені в гігантичні рухи мрачних клубів і вслухані в гуркіт виточуваних в гору попеластих хмар. Викотивши ся на гору, хмара не змінюючи ні своєї кубястої форми, ані не зменшуючи свого глухого гуркоту, зачала котити ся так само поволі з другого боку в діл. Скотила ся менше більше до тої висоти, на якій ми стояли, відтак відхилила ся від збочи гори і поплила дальше воздухом, заслонюючи положені під нею жерела і долину Солотвинської Бистриці. Скоро уступила хмара, глянули ми на положений перед нами о кількадесять метрів вершок Сивулі і запримітили, що сивий каменистий єї шпиль посивів ще більше, бо майже побілів. Ми зійшли з нашого виглядного становища, поступили кількадесять кроків наперед аж до дороги перебутої хмарою і замітали, що ціла та дорога була висипана ґрадом, величини наших лісових орїхів. Тут прилучив ся до нас якийсь молодий верховинець, що аж з другої полонини прибіг, щоби нас ближше побачити. В его товаристві ми обїшли жерела Бистриці, пішли кусень дороги мадярською границею, почім розпрацавши ся з нашим гостем минули стадо гарних волів, а наостанку пустили ся в гору збочем Нєгрової і Болярна (1679 м.). Цілі збочи тих гір обложени є плитивим камінем (плітем), величини менше більше половина або і цілого метра. Місця, де пліте покрило ся троха землею, обросли жерепом так густо, що лишень з трудом можна було туди передерти ся. (Дальше буде).

Альфред Будвиносий.

МАЛИИ ФЕЙЛСТОН.

Переставимо курити!

(З дневника курця).

20. серпня. Від сьогодні не курю тютюну! Двадцять років курив, з того десять років з переконанем, що курене шкодить тілу й душі на сім і на тім світі, найменше зо три роки сварив себе за слабу волю — а сьогодні я не курю!

Вчера зраня прочитав я в одній повісті, що тютюн курять лише ліноухи (як би я подібав де того автора, я би обірвав ему одно ухо за ту образу), а вечером вичитав я в часописі, що п. міністер скарбу, хоч мене ніколи в життю не бачив, має мене за слабодуха, бо хоче підвишити ціну за тютюн і числить на то, що я заплачу стілько, скільки він лише захоче. Фігу дістанете, пане міністер! я прокурив у своїм життю найменше 2000 К і за ті 2000 К маю лиш те, що мені рука при писаню неспокоїна і я пишу, як старий гофрат; рідна жінка не може прочитати мого письма. Лікар сказав мені, що причиною того тютюн... Отже, вибачайте, ексцеленце: на моїх 150 К річно за тютюн від сьогодні не числіть! Я вам покажу, чи є в мене сильна воля...

Вечером: Замість тютюну я зів сьогодні кільо оріхів... Танше воно не виносить, — се правда...

21. серпня рано по каві: Дуже хочу курити! Аж мені пахне дим...

Яка се глупа привичка! Подумати лише, що тому 200 або 300 років наші люди воесім гладко обходили ся без тютюну і кави — а проте жили! А тепер у нас нема на стілько сильної волі, щоби відмовити собі диму в роті. Кождий лікар докажує, що тютюн є причиною коли не 365 слабостей, то певно 52 ох, або хоч 12-ох — і ті всі слабости помаленьки, але певно ростуть-ростуть — і ти несподівано опиняєш ся на лоні Авраама з папіроскою в роті:

- Що тобі було? — питає ся Авраам.
- Серце, легкі, печінки, жолудок — ріжне...
- А щож ти курив?
- Та от дурна привичка.
- Хиба ти дурень?
- Отче Аврааме, не ображайте мене!
- Хто заховує дурні привички, той чей не мудрець?...

Гм... Оно логічно. Значить: курець — ліноух, слабодух і дурень...

Не буду курити!

Замість курити, зів я нині фунт мігдалів...

22. серпня. Найтяжше переконати самого себе, але рахунок все таки учить найліпше: Нас є в Австрії три мільони. З того, скажім, 500.000 людей курить. Я видавав річно на тютюн 150 К, давнійше менше, отже пересічно, скажім: 100 К річно. Так через 20 літ — разом 2000 К. Гарна сума! Але селянин не курить такого тютюну, як я, лише по 8 с, або по 26 с. На тиждень викурює він, скажім, лише одну пачку по 8 с, отже 52x8=416 с, т. є звиш 4 К. Коли би всі 500.000 видавали лише по 4 К річно на тютюн, то вже є два мільони корон. Може кому число 500.000 курців за велике, то нехай возьме 250.000, але натомість порохує не по 4 К річно, лише по 8 К (ся сума не буде за велика, бо кількож то є таких, що видають сотки корон на тютюн), то все виїде два мільони корон річно! За десять літ 20 мільонів з димом. Але я читав, що на саму Галичину припадає за тютюн далеко більше і що ми взагалі куримо без пам'яті, більше як в Америці і Англії. І горівки немо найбільше на цілм світі.

Значить: ми люди слабої волі. І я також, бо сьогодні замість тютюну зів я фунт цукорків. Не знаю, чи з них не буде більше шкоди, як з тютюну.

23. серпня. Від самого рана гризу сухі сливки! Сказав я собі, що нехай на оріхи, мігдали, цукорки, сливки і т. п. видам і 50 К, але курити не буду!

Такеж щораз більше мужчин покидає курити, а натомість жінки починають. Нехай собі курять! До тих капелюхів, які сеге року носили, бракувала їм ще люлька в зуби і просо, в яке їх можна було поставити. Тютюн як раз для них, бо нема на світі такої дурної моди, якої би они не приймали. Мені аж чудно, чому они моду на тютюн приймали так пізно. Отже чим більше жінок буде курити, тим більше мужчин перестане курити із самого сорому, що се мода. На залізницях відділ для некурців буде для мужчин — і треба буде подумати над зміною навісу: для некурцячих, чи для курцячих, для некурців, для некурців (і відмінок: некурца)...

Та поки се стане ся, мене серце болить за наших послів, що стілько нагорали ся за пусто, за дурно — і я подаю їм просто дивольський спосіб обструкції: нехай і самі не пють жадних трунків та не курять і з пімсти за варід намовлять до того всіх нас! Зараз першого року втратить держава і Польки нехай лише 10 мільонів

корон, на другий рік знову, на третій рік знову, — а ми за ті мільони поставимо два університети і 50 середних шкіл, розуміє ся гімназій, бо иншу школу Русин не годен видумати... Отсе була би обструкція! Щож з того, коли декотрі наші послі так люблять пропінацію, як і свою нацаю — і на такую обструкцію ніколи не пристануть... А гадка моя просто геніяльна...

24. серпня вечером. Сьогодні я нічим не задурював себе. Замість тютюну, я просто сказав собі: Не будь дитиною! — і годі. Кілька разів ще приходив мені на думку дим з тютюну, але якось витримав я. Се зрештою не таке велике геройство, як курцям здає ся. Тіло вдоволене, що его не затроює ся, а душа хвалить ся: «моя воля сильна». Для самої проби сили волі спробуйте, не курити, чи вдасть ся вам? А коли не вдасть ся, то так і скажіть собі, що з великої любови до самого себе ви не можете своему тілу нічого відмовити і готові наводити его димом, як шинку у комині.

Стрілка.

Телеграми

з дня 30. серпня.

Солунь. Джавід-баша спіймав коло Рогова провідників альбанської революції.

Царгород. Бойкот грецких товарів ослаб був на короткий час, а тепер знова скріпив ся.

Будапешт. Міжнародний лікарський конгрес розпочав ся вчора. Славянські лікарі беруть в нім дуже нечисленну участь.

Бетені. При перегонах летучих машин Американець Куртіс перелетів в 26 мінутах 30 кілометрів і здобув рекорд скорости.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише тукот і паперців з першої галицько-руської фабрики Евгена Біліньского в Збарзжі.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по св'ячениках.

Держім ся покликку: Свій до свого!

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицького князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. Історично-критична аналіза. Львів 1901. 16^о ст. 18. — Ціна 10 стн.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенбергах. (Причинок до історії великого австрійского безкоролів'я). Львів 1903. 8^о ст. 27. — Ціна 30 с.

Жигимонт Кейстutowич, великий князь Литовско-руський. Історична монографія. Жовква 1905. 8^о ст. XIV+170. — Ціна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8^о ст. 28. — Ціна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza a історичні висновки д-ра Щурата. (В інтересі історичної правди). Львів 1906. мала 8^о ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і матеріяли до історії України-Руси. І. Жовква 1908. мал. 8^о ст. 170. — Ціна 2 К.

Історичний розвиток імени українсько-руського народу. Львів, мал. 8^о ст. 41. Ціна 40 с.

Pieczęcie książąt halicko-włodzimierskich z pierwszej poł. XIV. w. Краків 1909. мал. 8^о ст. 22. Ціна 40 с.

Дістати можна в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

„Przegląd Krajowy“

dwutygodnik polityczny, społeczno-ekonomiczny i literacki o kierunku demokratyczno-krajowym, poświęcony przede wszystkim sprawom kulturalnym Ukrainy.

Передплата „Przegląd-у Krajow-ого“ вносять в Галичині: річно 18 К, піврічно 9 К, чвертьрічно 4 К 50 с.

Адреса Редакції і адміністрації: Київ, Фундуклівська ч. 10, м. 14.

Курацийний і дезеровий ви-

ноград, найкрасшої якості, з великими ягодами, солодкий, щоденно свіжий з пня, 5 клгр. — 3 К. Мід природний чистий 5 клгр. 6 К 50 с.

L. Altneu, Versecz 4, Ungarn.

78 (5—15)

Образи Шевченка, Хмельницького, Котляревського, Лисенка від 6—200 К. Фігурки з гіпсу а 80 с і 1-20 К. Краватки, гердави, сорочки, фартушки, шапки сокільські і козацькі, альбоми, перфуми, спинки, брошки і шпильки з гербом, тутки і паперці різного рода поручають. — Склади „Сокільского Базару“ у Львові і Стрию.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілю Товариства є уділюване кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без потручення податку рентового.

Вкладки приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядових, від 8. до 2. год. в полудне.

Конто в Щадниці почтової ч. 35.527.

Конто жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 2,848.890—

Уділи членські К 262.994—

Позички уділені К 3,396.002—

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Тарнога	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:05	5:58	9:30
Черновець	—	—	—	6:40	12:20
Станіславова	5:45	—	—	—	—
Коломні	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:45	4:25	—	11:00
Пустомит	7:29	11:45	4:25	10:15*	11:00
Самбора	8:00	9:57	2:00	—	9:00
Любіня	8:00	9:57	2:00	9:00	11:45*
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:05	1:15	5:00	9:25	10:10+
Брухович	7:10	10:05A	1:48B	4:50	8:20
Брухович	8:15	12:40	3:27B	5:30G	9:35B
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7:01	11:40	2:00	5:15	10:12
Бродів	7:01	—	2:00	5:15	10:12
Курович	—	—	11:19	—	9:39
Винник	8:07	—	11:19	3:26	9:39

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Гашева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	8:00	11:10
Черновець	6:10	9:35	—	—	10:38
Черновець	—	9:10	2:23	—	2:50
Станіславова	—	—	2:50	—	—
Коломні	—	—	—	6:00	—
Стрия	7:30	—	1:45	6:55	11:25
Пустомит	7:30	10:35*	1:45	6:55	11:25
Самбора	8:00	9:05	—	3:40	10:45
Любіня	8:00	9:05	2:15*	8:40	10:45
Рава рускої	8:14	11:05	—	—	11:35B
Янова	8:20	10:10	1:37+	3:40	6:30
Брухович	7:21	11:05	2:30B	5:50G	8:34B
Брухович	6:14	9:00A	12:41B	3:45	7:10
Зимної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6:35	11:00	2:31	8:29	11:32
Бродів	6:35	11:00	2:31	8:29	—
Курович	—	7:13	—	2:52	—
Винник	5:44	7:13	1:30	2:52	—

ЗАМІТКА: Посіпні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в неділі і свята від 1^о/₂ до 2^о/₂. А) Лише в неділі і свята від 1^о/₂ до 2^о/₂. — Б) Лише в неділі і свята від 1^о/₂ до 2^о/₂. — В) В неділі і свята а від 1^о/₂ до 2^о/₂ щодень. — Г) Щоденно від 1^о/₂ до 2^о/₂. — 3) Лише в неділі.